

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOJ SVOJINI

Član 1.

U Zakonu o javnoj svojini („Službeni glasnik RS” br. 72/11, 88/13, 105/14, 104/16 - dr. zakon, 108/16 i 113/17), u članu 10. posle stava 6. dodaju se novi st. 7. do 9. koji glase:

„Izuzetno, od stava 6. ovog člana, kulturna dobra mogu biti u javnoj svojini autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, ukoliko je to u funkciji ostvarivanja nadležnosti autonomnih pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave.

Kulturna dobra u javnoj svojini Republike Srbije mogu biti data na korišćenje i upravljanje drugom nosiocu prava javne svojine, o čemu odluku donosi Vlada na predlog Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije (u daljem tekstu: Direkcija).

Odredbe st. 7. i 8. ovog člana ne odnose se na nepokretnosti u javnoj svojini koje koriste državni organi i organizacije, a namenjene su izvršavanju njihovih nadležnosti.”

Dosadašnji stav 7. postaje stav 10.

Član 2.

U članu 16. stav 5. posle reči: „mreže zdravstvenih ustanova” dodaje se zapeta i reči: „osim u slučajevima iz člana 17. stav 2. ovog zakona na osnovu odluke Vlade”.

Član 3.

U članu 17. dodaje se stav 2, koji glasi:

„Izuzetno, hipoteka se može zasnovati na nepokretnim stvarima koje koriste ustanove iz člana 18. stav 6. ovog zakona, na osnovu odluke Vlade, odnosno nadležnog organa autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave.”

Član 4.

U članu 21. posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Društvo kapitala koje je osnovano u skladu sa propisima o inovacionoj delatnosti, čiji je osnivač ili jedan od osnivača Republika Srbija, autonomna pokrajina, jedinica lokalne samouprave, odnosno ustanova iz člana 18. stav 6. ovog zakona, može upravljati nepokretnostima u javnoj svojini pod uslovima koje posebnim aktom odredi osnivač koji je vlasnik nepokretnosti, ili po osnovu ugovora zaključenog sa osnivačem, uz naknadu ili bez naknade, koristiti nepokretnosti u javnoj svojini koje mu nisu uložene u kapital, a koje su neophodne za obavljanje delatnosti radi koje je osnovano, a može tu nepokretnost dati i u zakup pod uslovima utvrđenim u javnom pozivu za pružanje usluga u skladu sa propisima o inovacionoj delatnosti.”

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4, reči: „direktor Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije (u daljem tekstu: Direkcija)” zamenjuju se rečima: „direktor Direkcije”.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 5.

Član 5.

U članu 22. st. 1. do 5. menjaju se i glase:

„Nosioci prava korišćenja iz člana 18. ovog zakona imaju pravo da stvar drže i da je koriste u skladu sa prirodom i namenom tih stvari, da je daju na korišćenje drugom nosiocu prava korišćenja ili u zakup i da njome upravljaju u skladu sa ovim i drugim zakonom.

Davanje na korišćenje ili u zakup stvari u svojini Republike Srbije iz stava 1. ovog člana, osim stvari koje koristi Narodna banka Srbije, vrši se po prethodno pribavljenoj saglasnosti Direkcije.

Akt iz stava 2. ovog člana kojim Direkcija daje saglasnost za davanje na korišćenje mora sadržati uslove pod kojima se stvar daje na korišćenje drugom nosiocu prava korišćenja. Aktom Direkcije iz stava 2. ovog člana kojim se daje načelna saglasnost da se stvar da u zakup, opredeljuje se namena stvari za vreme trajanja zakupa, ali ne i budući zakupac i uslovi zakupa. Za promenu namene stvari za vreme trajanja zakupa neophodna je nova saglasnost Direkcije.

Ugovor o davanju na korišćenje i ugovor o zakupu zaključen bez saglasnosti Direkcije iz st. 2. i 3. ovog člana ništav je.

Pripadnost sredstava ostvarenih davanjem u zakup stvari iz stava 1. ovog člana određuje se u skladu sa zakonom kojim se uređuje budžetski sistem, s tim da izuzetno, sredstva ostvarena od davanja u zakup nepokretnosti koje su date na korišćenje Narodnoj banci Srbije, prihod su Narodne banke Srbije.”

U stavu 6. posle reči: „kod davanja u zakup” dodaju se reči: „i na korišćenje”.

Stav 7. menja se i glasi:

„Vlada može odlučiti da se nepokretnost u javnoj svojini Republike Srbije na kojoj postoji upisano pravo korišćenja nosioca prava korišćenja iz člana 18. ovog zakona, koja nije u funkciji ostvarivanja nadležnosti, odnosno delatnosti nosioca prava korišćenja na toj nepokretnosti, ako se ne koristi duži vremenski period, ili se koristi suprotno zakonu, drugom propisu ili prirodi i nameni nepokretnosti, oduzme od nosioca prava korišćenja.”

Posle stava 9. dodaje se novi stav 10, koji glasi:

„Vlada može odlučiti da se nepokretnost u javnoj svojini Republike Srbije čiji je korisnik subjekat iz člana 19. stav 1. tačka 3) ovog zakona, a koja nije u funkciji ostvarivanja nadležnosti, odnosno delatnosti korisnika na toj nepokretnosti, ako se ne koristi duži vremenski period, ili se koristi suprotno zakonu, drugom propisu ili prirodi i nameni nepokretnosti, kao i subjekat koji ne može biti korisnik, odnosno nosilac prava korišćenja po odredbama ovog zakona, oduzme od tih korisnika, radi davanja nepokretnosti na korišćenje državnim organima i organizacijama, kao i ustanovama i javnim agencijama čiji je osnivač Republika Srbija.”

U dosadašnjem stavu 10, koji postaje stav 11, broj: „9.” zamenjuje se brojem: „10.”.

U dosadašnjem stavu 11, koji postaje stav 12, broj: „10.” zamenjuje se brojem: „11.”.

Dosadašnji stav 12. postaje stav 13.

Član 6.

U članu 23. stav 2. broj: „10.” zamenjuje se brojem: „11.”.

Član 7.

U članu 29. stav 1. menja se i glasi:

„Nepokretne stvari pribavljaju se u javnu svojinu i otuđuju iz javne svojine polazeći od tržišne vrednosti nepokretnosti, koju je procenio poreski ili drugi nadležni

organ ili licencirani procenitelj, u postupku javnog nadmetanja, odnosno prikupljanjem pismenih ponuda, ako zakonom nije drugačije određeno.”

Stav 3. menja se i glasi:

„Nepokretnе stvari se mogu pribavljati u javnu svojinu besteretnim pravnim poslom (nasleđe, poklon ili jednostrana izjava volje), eksproprijacijom, u poreskom, stečajnom i drugim postupcima regulisanim posebnim zakonom.”

Član 8.

Posle člana 31. dodaje se član 31a, koji glasi:

„Član 31a

Izuzetno, u slučaju kada se nepokretnost ne otudi iz javne svojine u sprovedenom postupku javnog oglašavanja u skladu sa članom 29. stav 1. ovog zakona, početna procenjena vrednost nepokretnosti može se umanjiti na 80% od početne procenjene vrednosti utvrđene na način i pod uslovima iz člana 29. stav 1. ovog zakona. U slučaju kada se nepokretnost ni u ponovljenom postupku javnog oglašavanja sa umanjenom početnom vrednošću ne otudi iz javne svojine, početna procenjena vrednost nepokretnosti po kojoj se ista otuduje, može se umanjiti na 60%, po kojoj ceni će se nastaviti sa javnim oglašavanjem.

Odluku o umanjenju vrednosti nepokretnosti iz stava 1. ovog člana donosi Vlada, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, pod uslovom da je to od interesa za Republiku Srbiju, autonomnu pokrajinu, odnosno jedinicu lokalne samouprave.

Odredbe ovog člana primenjuju se i u postupku otuđenja pokretnih stvari u javnoj svojini iz člana 33. ovog zakona.”

Član 9.

U članu 64. dodaje se stav 11, koji glasi:

„Republički geodetski zavod obezbeđuje Direkciji, na upit, pristup bazi podataka iz svoje nadležnosti neophodnih za vođenje jedinstvene evidencije nepokretnosti u javnoj svojini, u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronska uprava.”

Član 10.

U članu 74. stav 1. alineja 2. posle reči: „namenjene” dodaju se reči: „za potrebe državnih organa, organizacija i javnih ustanova čiji je osnivač Republika Srbija.”

U alineji 3. reči: „u trajanju od 10 godina” brišu se, a posle reči: „i druge organizacije” dodaju se zapeta i reči: „dok postoji potreba za korišćenjem, odnosno dok se ne obezbedi druga odgovarajuća nepokretnost.”

U stavu 3. posle reči: „istim uslovima” dodaju se zapeta i reči: „kao i da se izvrši razmena ili prenese pravo javne svojine na toj ili drugoj nepokretnosti, ako je to u interesu nosilaca prava javne svojine.”

Član 11.

U članu 76. stav 2. posle reči: „ovog zakona” dodaju se zapeta i reči: „s tim da će zahtev biti odbijen ako se isti odnosi na nepokretnost iz člana 74. ovog zakona.”

St. 3. i 4. brišu se.

Član 12.

U članu 77. stav 2. posle reči: „po službenoj dužnosti,” dodaju se reči: „po sili zakona”, a reči: „uz zadržavanje postojećeg upisa prava korišćenja, odnosno korisnika” brišu se.

Stav 3. briše se.

Član 13.

Član 77a menja se i glasi:

„Član 77a

Nadležni organ za upis prava na nepokretnostima dužan je da po službenoj dužnosti, po sili zakona, izvrši upis prava javne svojine jedinice lokalne samouprave na nekategorisanim putevima i opštinskim putevima na kojima je kao korisnik upisana jedinica lokalne samouprave, odnosno njeni organi i organizacije, kao i na nepokretnostima iz člana 72. stav 5. alineje 2. i 3. ovog zakona.

Nakon isteka rokova za podnošenje zahteva za upis prava javne svojine propisanih ovim zakonom, kao i prava svojine javnih preduzeća, društava kapitala i drugih korisnika u skladu sa ovim zakonom, nadležni organ za upis prava na nepokretnostima dužan je da po službenoj dužnosti, po sili zakona, izvrši upis prava javne svojine Republike Srbije i brisanje upisa prava korišćenja, odnosno korisnika na svim nepokretnostima za koje nije izvršen upis svojine niti je podnet zahtev, a sve u skladu sa ovim zakonom.”

Član 14.

U članu 82. stav 2. menja se i glasi:

„Uz zahtev za upis prava svojine iz stava 1. ovog člana podnosi se akt o saglasnosti nadležnog organa osnivača i izmena osnivačkog akta.”

Član 15.

Na nepokretnostima na kojima su u javnoj knjizi o nepokretnostima i pravima na njima kao korisnici, odnosno nosioci prava korišćenja upisana pravna lica i drugi oblici organizovanja koji su prestali da postoje i koji nemaju pravne sledbenike, prestaje navedeno pravo i konstituiše se pravo javne svojine Republike Srbije.

Zahtev za upis javne svojine Republike Srbije na nepokretnostima navedenim u stavu 1. ovog člana podnosi Državno pravobranilaštvo, odnosno Direkcija.

Uz zahtev za upis javne svojine Republike Srbije dostavlja se: dokaz da pravno lice, odnosno organizacija nije upisana u registar pravnih lica i organizacija i da nema pravnog sledbenika; akt o brisanju iz registra pravnih lica, kao i druga dokumentacija na osnovu koje se može utvrditi da su upisani korisnici, odnosno nosioci prava korišćenja prestali da postoje.

Lice koje ima pravni interes može osporiti upis prava javne svojine Republike Srbije u smislu ovog člana zakona.

Član 16.

Odredbe člana 8. ovog zakona primenjuju se i u postupcima otuđenja stvari u javnoj svojini koji su započeti, a nisu okončani prodajom stvari do dana stupanja na snagu ovog zakona, zbog neprihvatanja početne procenjene vrednosti.

Član 17.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.